

INTERVISTË ME DR. NERHIM TUFEKÇIOSKI, UROLOG

KUJDESUNI PËR SHËNDETIN TUAJ QË TË JENI SA MË GJATË TË SHËNDETSHËM

Mënyra e jetesës, dieta, aktiviteti fizik, marrja e mjaf tueshme e lëngjeve, veshja e ngrohtë në muajt e ftohtë ndikojnë shumë në menaxhimin e pacientëve me sëmundje dhe simptoma nga trakti i poshtëm urinar (prostatiti, cistiti, BPH, fshikëza tepëraktive, mosmbaitie urinare, eti.)

Inderuar Dr. Tufekçioski, ka disa sëmundje dhe probleme që lidhen me popullatën e moshuar në vendin tonë, por edhe në botë, të cilat janë të pranishme te pullata mashkullore. Më shpesh problemet lidhen me prostatën dhe pothuajse çdo i dyti mashkull mbi 60 vjeç i ka ato. Çfarë e shkakton dhe cilat simptoma tregojnë probleme me prostatën?

Ka analiza që tregojnë gjendjen e prostatës, por edhe të traktit urinar. Radhitni më të rëndësishmet që do të rekoman- donit.

kjo eshte edhe per shkak te afir-mimit ne rritje nga mediat (te shk-ruara apo elektronike) dhe ato te tyre dhe qasja e tyre ne mesin e popullatës. Madje kemi edhe muajin per sensibilizimin e shëndetit te meshkujve, nëntorin, i cili përmes lëvizjes "Movember" (mo-vember.com) me fushatë agresive arrin te prekë te gjithë meshkujt pa dallim moshe. Hulumtimet tre-gojnë se problemet që lidhen me prostatën shfaqen gjithnjë e më shumë tek popullata e re, ndaj Shoqata Evropiane e Urologjisë rekomandon vizitën e parë tek uro-logu në moshën 45-vjeçare dhe pas moshës 50-vjeçare duhet të bëhet një herë në vit. Ekzaminimet pa-randalues janë mënyra më efek-tive për të menaxhuar gjendjen e prostatës.

Simptomat më të shpeshta që sinjalizojnë gjendjen e prostatës janë: urinim i shpeshtë, urinim natën, nxitje urgjente, djegie dhe dhimbje gjatë urinimit, rrjedhje e dobët e urinës, ndjenja e hidratismit të pamjaftueshëm etj. Nuk është shumë e rrallë që simptoma e parë dhe vizita te urologu të jetë mbajtja e plotë e urinës, pra paramundësia për të urinuar në mënyrë spontane, e cila është arsyeja e kateterizimit të fshikëzës.

Cilat janë sëmundjet më të shpeshta që zbulohen në këtë zonë dhe si traitohen ato?

Në popullatën e moshuar, sëmundjet e prostatës si hiperplazia beninje e prostatës (BPH), sëmundjet inflamatore të prostatës (prostatiti, prostatocistiti) dhe fshikëzës (infekzionet e organeve urinare si dhe sëmundjet malinjë të prostatës (kanceri i prostatës) dhe organeve të tjera zbulohen shpesh nga trakti urinar. Zakonisht pacientët me sëmundje jo malinjë

të prostatës i trajtojmë në mënyrë konservative me medikamente për prostatën, antibiotikë, NSAID (ilaçe antiinflamatore josteroidale, medikamente kundër dhimbjeve etj.), por edhe kirurgjikale, d.m.th. kryejmë operacione të prostatës. Lloji i operacionit zakonisht përcaktohet nga diagnoza, mosha, gjendja e përgjithshme e pacientit etj.

Operacionet endoskopike kryhen zakonisht në BPH. Prostata arrihet përmes hapjeve natyrale dhe resektohet me ndihmën e elektrokoagulimit, lazerit ose ultrazërit.

Në sëmundjet malinje të prostatës kryhen të ashtuquajturat operacione radikale si prostatektomia radikale e hapur ose laporoskopike, të cilat kërkojnë kushte spitalore, ekip operativ, përvojë dhe aftësi të operatorit, shqetësimë pas operacionit dhe menaxhim të pacientit. Në spitalin "8 Shtatori" kryhen të dyja llojet e operacioneve, me një numër të madh trajtimesh operative të përfunduara me sukses për pacientët.

Në operacionet endoskopike, kujdesi pas operacionit zakonisht zgjat rreth një javë, pacienti mban një kateter urinar dhe qëndron në spital. Mjeku urolog bën një vlerësim, pas të cilët hiqet kateteri urinar dhe fillon e ashtuquajtura periudha adaptive prej rreth tre muaiash në mënvërë që pacienti të

mësohet me gjendjen e re pas operacionit. Zakonisht trajtimi vazhdon me medikamente, zakonisht antibiotikë, tamsulozinë, qetësues etj. Pas kësaj periudhe, shumica e pacientëve nuk marrin terapi, por duhet të vazhdojnë me ekzaminimet nga urologu për monitorimin e mëtejshëm të gjendjes dhe për caktimin e PSA (antigjenit spesifik të prostatës) me analizë gjakut.

Në operacionet radikale të prostateve statës, zakonisht për shkak të një sëmundje malinje, kushtet janë të ndryshme sepse përfshijnë operacione më agresive që kërkojnë një periudhë më të gjatë postoperativë dhe shqetësimë. Pas këtyre operacioneve, kateteri urinar hiqet pas 9-11 ditësh, pra pas një rikuperimit të mirë të pacientit, heqjen e drejtë nazheve kirurgjikale, analizat e duhura laboratorike dhe biokimike etj. Tek këta pacientë, perriudha e përshtatjes pas trajtimit kirurgjik është më e gjatë, rikthimi i kontrollit të urinimit mund të zgjasë deri në një vit pas operacionit. Kemi raste që nuk ka kontroll të plotë të urinimit sepse ky është një lloj efekti anësor i vetë operacionit. Pas konstatimit patohistologjik, një pjesë e pacientëve marrin një mjekim onkologjik ose radioterapi, ndërsa të tjerë nuk kanë nevojë. Është shumë e rëndësishme që ato të vazhdojnë me kontolle të rregullta dhe ekzaminime parandamësuese, ku do të monitorohej situata për shkak të shfaqjes së sëmundjes së përsëritur dhe përfshirjes në kohë të terapisë onkologjike. Rezultati varet nga stadi i sëmundjes, lloji i tumorit, mosha, gjendja e përgjithshme dhe sëmundjet shoqëruese, aftësia e ekspitit operativ, shqetësimet pas operacionit, etj.

Më në fund, çfarë do t'u rekomandonit lexuesve tanë të gjinisë mashkullorë?

Dua të them disa fjalë për atapaçientë që kanë kundërindikacion për operacion, që e i njëjti nulmund të kryhet. Kur bëhet fjalë për BPH dhe pamundësi për të urinuanë mënyre spontane vendosim kateterin urinar nëpërmjet të cilit urina zbrazet nga fishkëza urinare. Pacientët vijnë çdo muaj për ndërrimin e kateterit në klinikat e urologjisë. Është e padiskutueshme që cilësia e jetës së tyre ka ndryshuar, por me kalimin e kohës shumica prej tyre mësohen me të veçanërisht nëse ndjekin këshilla e urologut dhe ndryshojnë rregullisht dhe me kohë kateterin. Pirja e

I lëngjeve prej të paktën 1.5 l në ditë
është një nga këshillat më të
rëndësishme që duhet t'i përbahet
çdo pacient që mban një kateter
urinar. Në varësi të gjendjes
së pacientit, mjeku urolog përcak-
ton përdorimin e një antibiotiku,
por edhe analiza shtesë si ekogra-
fi, analiza mikrobiologjike të
urinës, përcaktimi i PSA etj. Nëse
ka nevojë, caktohen edhe përcjellje
të tjera.

Pacientët me sëmundje maliq, tek të cilët nuk mund të kryhet trajtimi kirurgjik, udhëzohen të vazhdojnë me terapi onkologjike dhe ekzaminime të rregullta kontrolluese.

Infekzionet e traktit urinar janë një arsy shumë e zakonshme për të vizituuar një urolog. Ato janë kryesisht bakteriale, por mund të janë edhe virale, kërpudhore ose nga parazitet. Ka edhe inflamacione jo bakteriale, kryesisht të prostatës dhe fshikëzës, të cilat kërkojnë trajtim të veçantë. Përdomimi i antibiotikëve është i pashmangshëm, zgjat më shumë se zakonisht për infekzionet e tjera dhe kombinohet me medikamente të tjera për simptomat e traktit urinar të poshtëm.

Mënyra e jetesës, dieta, aktiviteti fizik, marrja e mjtaftueshme e lëngjeve, veshja e ngrrohtë në muajt e ftohtë ndikojnë shumë në menaxhimin e pacientëve me sëmundje dhe simptoma nga trakti i poshtëm urinar (prostatiti, cistiti, BPH, fshikëza tepër aktive, mosmbajtje urinare, eti.).

Në ditët e sotme, vizita te një urolog për të raportuar sëmundjet dhe simptomat nuk është tabu, dhe për gjëzimin e të gjithë ne meshkujve, kjo dekadë i kushtohet ndërgjegjësimit për shëndetin e meshkujve. Shumë faleminderit për të gjithë ata që marrin pjesë në promovimin e vizitës në kohë te urologu sepse vetëm në këtë mënyrë mund të zbulohet në kohë një sëmundje e caktuar dhe të ndërmerren hapat e duhur pë trajtimin e saj. Së fundi, dua të theksoj se kanceri i prostatës është një sëmundje që fillimisht nuk prodhon simptoma ose janë të ngjashme me ato të sëmundjeve jo malinje të prostatës ose të prostatës së zmadhuar. Një vizitë e rregullt te mjeku urolog të paktën një herë në vit na jep mundësinë për zbulimin e hershëm të sëmundjes, trajtimin kirurgjikal dhe shërimin.

Bisedën e zhvilloi
Kalina S Andonova